

Cèrvol (*Cervus elaphus*)

Aquest cèrvol és l'animal terrestre més gran de la fauna catalana. Els maseles poden arribar als 200 quilos.

Viu en indrets molt diferents. Antigament habitava tot Catalunya, del litoral a les muntanyes més elevades. Actualment es troba sobretot a la Vall d'Aran, el Pallars, l'Alta Ribagorça, l'Alt Urgell, la Cerdanya, el Berpuedu i el Solsonès.

El cèrvol va arribar a extingir-se de casa nostra al segle passat, però s'hi ha replantat a base de reintroduir-lo i pràcticament al fet de ser una espècie protegida.

J. M. BORRERO

Safaris fotogràfics

A caçar amb càmera

La direcció general de Medi Natural del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca de la Generalitat de Catalunya fa tres mesos que ha posat en marxa una nova manera de conèixer la fauna i els paisatges salvatges del país, els safaris fotogràfics.

La reserva nacional de caça de Boumort, al Pallars Jussà, fou, al juny passat, escenari de la primera expedició de safari fotogràfic de Catalunya. Aquesta reserva de caça, que té una superfície d'unes 10.000 hectàrees, va rebre el primer grup de caçadors que, càmera en mà, es disposaven a capturar imatges de cérvols, isards, galls fers i voltors, algunes de les 121 espècies salvatges protegides de la zona. El paisatge que en aquest indret del Pre-pirineu formen les Serres de Taús, Boumort i Carreu, amb les valls de la Noguera Pallaresa i el Segre, feien de fons natural per a les fotografies, imatges de transició entre la Mediterrània típica de les planes de ponent i la muntanya pirinenca.

Amb aquesta presentació oficial es feia saber en què consistia aquesta nova activitat que ha posat en marxa la direcció

general de Medi Natural del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca.

Passar un dia en plena natura, conèixer el país, fer exercici, són les activitats complementàries d'aquest safari, i de qualsevol. Però, a banda el caire turístic o de lleure, els safaris fotogràfics neixen amb la voluntat clara de crear una nova activitat a les zones de muntanya de Catalunya.

La muntanya, un territori on en altres temps la gent vivia exclusivament de l'agricultura i la ramaderia, ha vist com la seva forma de vida es transformava. Avui, l'agricultura, a més de tenir una funció productiva, té la de conservar i guardar el medi natural. Fer compatibles l'activitat agrícola amb la protecció del medi és, a més, una de les formes que possibiliten el manteniment d'un cert equilibri territorial, alhora que asse-

guren la permanència de l'home a la muntanya.

Des de la creació de Medi Natural, l'establiment de les reserves nacionals de caça, els parcs naturals i els espais protegits ha anat en la línia d'aconseguir que els homes de muntanya puguin viure a muntanya i de la muntanya. Com un pas més d'aquesta filosofia de manteniment de l'equilibri territorial neixen els safaris fotogràfics, una nova activitat per a aquestes zones.

ON SE'N PODEN FER?

Tots els aficionats a la natura i els turistes tenen la possibilitat de realitzar la visita que s'adigui millor als seus desigs. Així, qualsevol que s'hi decideixi, pot triar entre les diverses modalitats d'aquesta aventura. Pot començar per un re-

corregut a peu seguint itineraris, disse-nyats pensant en els poc familiaritzats a trescar per les muntanyes. Però, per als veritables aficionats a la fotografia de la natura, hi ha la cacera fotogràfica d'ungulats o bé la presa d'imatges d'ocells des d'un emplaçament fix (aiguamolls per als ocells aquàtics, canyets per als ocells carronyers, etc). Tant els itineraris com les caceres es fan sempre en companyia de personal especialitzat.

Caceres d'imatges, n'hi ha cada dia. Comencen a la matinada i s'acaben al migdia. Una jornada completa pot costar entre 5.000 i 10.000 pessetes. Els safaris fotogràfics es poden fer a les reserves nacionals de caça i als espais naturals de protecció especial. Catalunya disposa actualment de cinc reserves de caça i de quatre espais naturals protegits. Les nou zones disponibles són les següents:

–Reserva de caça de l'Alt Pallars-Aran. Les espècies de caça fotogràfica són l'isard, el cabirol, la marmota, els ocells rapinyaires, el gat fer, la llebre i els ocells de muntanya. La temporada adient se situa entre gener-març i maig-agost.

–Reserva de caça de la Cerdanya-Alt Urgell. Les espècies que s'hi deixen veure són l'isard, la marmota, la perdiu xerra, la perdiu blanca i altres ocells de muntanya. Els millors mesos són entre gener i setembre.

–Reserva de caça del Boumort (el Pallars Jussà). Les principals espècies que hom hi pot veure són el cérvol, el voltor i el trençalòs. La millor temporada, entre gener i març, i juliol i agost.

–Reserva de caça de Freser-Setcases. Les espècies observables són l'isard, el

mufló, ocells rapinyaires, la perdiu xerra i la perdiu blanca. Els millors mesos, entre maig i setembre.

–Reserva de caça dels Ports de Tortosa-Beseit. La principal espècie és la cabra salvatge, que s'hi deixa veure entre febrer i maig, i octubre i desembre.

–Parc nacional d'Aiguestortes i Estany de Sant Maurici. Espècies que s'hi troben, l'isard, la marmota, els ocells rapinyaires, el gall fer i altres ocells de muntanya. Temporada, entre juny i octubre.

–Parc natural del Cadí-Moixeró. L'isard, els ocells rapinyaires i de muntanya en són les principals espècies. La temporada òptima és entre maig i setembre.

–Parc natural dels Aiguamolls de l'Empordà. La màxima riquesa és aquí en ocells aquàtics: ardèids, anàtids, limfcoles, arpelles, cigonyes, polla blava, etc. També s'hi troben daines. Totes les espècies són observables tot l'any.

–Parc natural del Delta de l'Ebre. Ocells aquàtics: ardèids, anàtids, limfcoles, xatracas, gavines, flamencs. Caçables amb càmera tot l'any.

QUÈ CAL SABER

La primera advertència que fa Medi Natural als participants de safaris fotogràfics és que no garanteix bones observacions i menys encara bones fotografies en una sola visita; el comportament salvatge dels animals, per una banda, i la climatologia, per una altra, són circumstàncies impossibles de controlar.

Per a assegurar el bon funcionament de la sortida, Medi Natural subratlla també la necessitat de dur una càmera amb tele-

Voltor comú (*Gyps fulvus*)

J.M. BORRERO

D'una envergadura similar a la del trençalòs, el voltor és un dels animals amb una missió ecològica més clara. Un animal salvatge o domèstic mort seria un possible focus d'infecció, si no fos pel voltor, que en fa desaparèixer les restes en poques hores. El voltor viu en colònies, sobre parets rocoses orientades al sud, i no li afecta gaire tenir nuelis habitats o carreteres importants a prop.

objectiu d'almenys 300 mm o una càmera de filmar amb trípode. Pel que fa al vestit, els participants hauran de dur roba poc vistosa i equipament adequat al terreny. També recomana de dur binocles. Respectar el silenci i les indicacions del guia és indispensable per a la bona marxa de la sortida. Pel que fa a la presa d'imatges, Medi Natural no permet d'acostar-se a nius ni caus d'espècies protegides.

Xènia Bussé

Trençalòs (*Gypaetus barbatus*)

Aquest ocell rapinyaire és un dels més grans de la fauna catalana. Pot assolir els tres metres, amb les ales esteses. Malgrat el volum, no és un ocell violent, s'alimenta dels ossos que troba, dels quals extreu el moll: els agafa i, en ple vol, els deixa caure perquè es trenquin. D'aquí li ve el nom de trençalòs.

Al Pirineu, només n'hi ha 14 parelles. I a tot Europa, tan sols n'hi ha algunes parelles més a Còrsega, Grècia i Creta.